

Agenții F.B.I. confirmă...

Infernul sau locul dezastrului ♦ „Sechestrul“ tăcerii?
 Procurorii NAZAT și MOLCUȚ pe ruta București-Bruxelles

Palatul de Justice 4-5-1975
Prăbușirea avionului Airbus A 310, la 31 martie, la Balotești, a trecut drept unul din cele mai sinistre accidente aviatice.

Căderea aeronavei, în numai câteva zeci de secunde, nu a dat echipajului nici o șansă de redresare.

Avionul s-a prăbușit în unghi de 80 de grade, cu o viteză extrem de mare, intrând aproape perpendicular în pământ și a deschis un crater cu o adâncime de peste 4 metri și jumătate. Șocant, până și pentru tehnicieni, fiind faptul că axul din oțel dur al celor două motoare a fost practic torsionat.

Câmpul morții — după cum ne-au confirmat procurorii prezenți la fața locului — depășind 350 metri în lungime și 150 în lățime. Dar dezastrul durerii?

Cum te poți mișca în asemenea dimensiuni tragice? Cu câtă (tănuț) emoție se adună — în dreapta lor accepțiune — probele?

A răspuns întrebărilor noastre dl. Constantin Son, prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Municipiului București, aflat, încă din primele ore ale producerii accidentului, în câmpul de cercetare penală.

— În profesia noastră de procurori sunt, uneori, grade de luciditate greu de suportat. Prin proporții, așa ceva nu mai văzusem decât la cutremurul din 1977.

— Domnule procuror, cititorii noștri ne cer imperativ să revenim asupra dosarului Airbus.

Vă rog să începeți prin a enumera procurorii desemnați pentru a realiza cercetarea penală la locul dezastrului. Cine sunt și de ce tocmai ei?

— Sunt procurori prin excelență tineri.

1. Marian Nazat. Ne-am gândit de la început la el. 34 de ani. Dinamic, inteligent, organizat, neobosit, cu toate restricțiile medicale ale hepatitei prin care a trecut recent.

2. Nestor Dragoș. 33 de ani. Lucid, calm, profund.

3. George Bălan. 33 de ani.

Analist fin, tenace, echilibrat, robust — practică de altfel artele marțiale. George Bălan induce calmul în echipă.

4. Iulian Molcuț. Fiul profesorului Molcuț. Imprevizibil, spectaculos, o sursă de idei originale. Molcuț a solicitat să vină cu noi. M-a impresionat cererea sa într-o asemenea cauză și, bine-nțeles, am fost imediat de acord. A muncit ca și cum ar fi fost desemnat: serios, tenace, cu îndârjire chiar.

De fapt, aș putea spune că s-a lucrat înversunat, cu cerbicie. Activitatea de cercetare propriu-zisă a fost extrem de grea. Din birou, am coborât direct la mașină ajungând la locul dezastrului, după pompieri. Câmpul. Un infern: resturi de trupuri omenești, așchii de metal, noroi, lapoviță, vânt. Băieții uitaseră de ei. În prima zi, practic, l-am „dezbrăcat“ pe șoferul nostru. Lui Nazat i-am dat o căciulă uitată prin port-bagaj, lui Molcuț o haină mai groasă. Eu am trecut, în fugă, pe acasă, să-mi iau cizmele. Trei zile am participat efectiv, la cercetare, vineri, sâmbătă și duminică, până s-a terminat ancheta la fața locului.

În ceea ce mă privește am considerat și consider că autoritatea profesională trebuie să pornească de la un gând sincer și neorgolios: acela de a da ceea ce știi și crezi că poate fi de folos. În același timp, aflându-mă aproape de tinerii mei colaboratori mă încarc cu energia și onestitatea lor, în așa fel, încât, de foarte multe ori, mă simt eu, realmente, în câștig.

— Domnule procuror, în opinia publică circula o expresie, cunoscută de acum: la plovra — referindu-se la mulțimea tentaculelor firmei de la Toulouse. După cum se știe, Airbus Industrie, cunoscută companie cu sediul la Toulouse, un conglomerat de fabricanți, care aspiră la jumătate din plața mondială a aviației civile, este sprijinită de guvernele din patru mari state europene: Germania, Franța, Marea Britanie și Spania.

Din respect pentru discernerea adevărului în „legea“ certitu-

dinii (unii confracți au numit-o „sechestrul tăcerii), nu vă cer, domnule procuror, să reveniți asupra raportului preliminar. Spuneți-ne, totuși, cum ați concluzat cu procurorii belgieni, cu experții străini care au făcut cercetări la locul dezastrului? Au fost opinii divergente?

— Locul catastrofei a fost împărțit în trei zone. S-a lucrat, deci, pe careuri distincte, în trei echipe. În corpul de cercetare, au fost alături de magistrații noștri 6 procurori belgieni și 2 medeci legiști. S-a vorbit fluent limba engleză. Ne-am înțeles perfect.

În privința mijloacelor, noi aveam agenda și stiloul, ei dispuneau de boxe speciale, minuscule camere de filmat, aparatură de prelavare a probelor de o tehnicitate deosebită. Faptul în sine nu ne-a copleșit, deși, sincer vorbind, i-am invidiat. Concluziile — în această fază a cercetării — au fost convergente. Procurorii belgieni dovădindu-se cooperanți din primele ore ale anchetei.

De altfel, doi dintre criminaliștii noștri, Nazat și Molcuț, au fost invitați, zilele acestea, la Bruxelles. „Cutia neagră“ a fost descoperită în zona B — pe locul în care avionul a intrat în pământ. Am identificat 45 de victime din cele 60 de persoane aflate la bord, cu toate că șansele ce ni le-am acordat inițial erau incomparabil mai mici.

Și, după cum știți, dosarul ne revine în continuare. Până la definitivarea sa vă pot spune că cei 4 detectivi trimiși, la București, de F.B.I., după ce le-a fost prezentată situația, au afirmat că s-a lucrat la nivel internațional, nici ei nu ar fi putut face mai mult, confirmând primele noastre date.

NOTA REDACȚIEI:

Promitem să vă ținem la curent cu acest dosar. Vom reveni, deci, în numărul următor.

Bogdana MIHUȚ